

MŪSŲ LIETUVA

NP. 21 (1504) SEMANÁRIO - 1977 M. GEGUŽĖ - MAIO '26), 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Ateitį kuriant

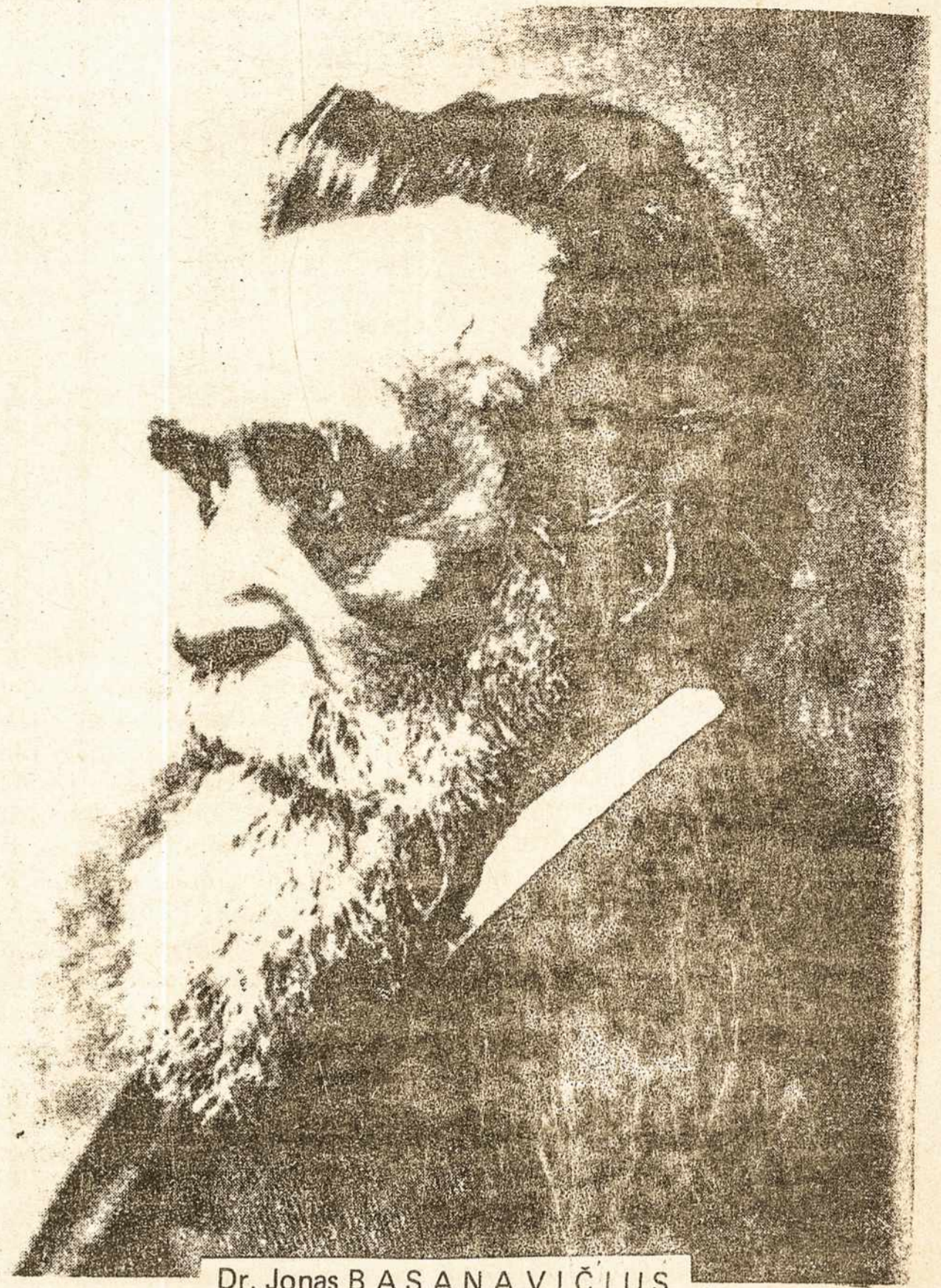
Mūsų tauta kažkodėl vis daugiau žiūri į praeitį, mažiau į ateitį. Ją, matyt, traukia didinga praeitis, kurioje lietuvis gali plačiau ir laisviau atsikvėpti, pasijusti reikšmingu europiečiu. Taip daryti skatina ir vargana dabartis, kurioje lietuvis jaučiasi grįžęs į sumodernintą baudžiavą. Tokiose sąlygose žvilgsnis savaimingai jieško prošvaisčių, kuriose galėtų nušvisti ir vargana dabartis. Kai slegia nelaisvė, žmogus dairosi ten, kur gali pagauti bent mažą laisvės spindulėlį. Tai natūralus procesas, kurį išgyvena dabar lietuvių tauta, esanti ne tik Lietuvoje, bet ir išeivijoje. Nors išeivija turi pakankamai laisvės, tačiau savo aspiracijoms atramų jieško ypač praeityje. Negana to, ji yra susirūpinusi savo pėdsakų palikimu, savo testamentais, archyvais, kuriuose galėtų palikti dokumentus, liudijančius atliktus darbus. Taigi, abiejose Atlanto pusėse jaučiamas stipresnis tautos žvilgsnis praeitin, negu ateitin. Galėtume sakyti, kad tokia laikysena yra aušrinės Lietuvos tęsinys. Juk atgimstančios Lietuvos stiprybė ėjo tik iš praeities, iš sudidvyrintos istorijos. Nors po to labai daug kas pasikeitė, bet vidinė mūsų laikysena netoli tenuėjo nuo romantiškosios.

* * *

Nors toks žvelgimas praeitin yra būtinas, tačiau nepakankamas. Tauta, kuri žiūri tik praeitin, žengia užmerktomis akimis ateitin. Praeitimis reikia gyventi, bet joje nepaskęsti, ja galima žavėtis, bet negalima užmiršti dabarties, vedančios ateitin. Praeitis turi įkvėpti ateities darbams. Dėlto mūsų žvilgsniai turi daugiau krypti ateitin, matyti pavojus ir pasiruošti juos sutikti. Ir tuo momentu, kai išdrištame atverti akis į ateitį, pajuntame likiminį klausimą: ar lietuvių tauta, gyvendama svetimųjų vandenyne, pajėgs išlikti? Tai klausimas, kuris turėtų rūpėti visiems tautos nariams. Kai visi jaus likiminę atsakomybę, gyvens taip, kad tauta stiprėtų, o ne silpnėtų. Tai sakant prisimena elementari, bet gal primiršta tiesa, kad visuose pavojingiausiuose tautos gyvenimo etapuose pagrindinis išlikimo židinys buvo šeima. Ji sugebėjo išsaugoti lietuviškąją ugnį net ir sunkiausiais laikais, kai ne tik nebuvo jokių kitų pagalbinių veiksnių, bet dargi tie veiksniai (rusų mokykla, valdžios institucijos) veikė prieš lietuviškos šeimos interesus. Iki šiol dar niekas neišrado stipresnės atramos, kaip savoji šeima. Ir šiandieną jai tenka likiminė atsakomybė, kai visa tauta turi kovoti už savo egzistenciją.

* * *

Dėlto visų mūsų akys šiandieną ir krypta į lietuviškas šeimas, kuriose šiaip ar taip lemiančios reikšmės atsakomybė tenka motinai. Nors gyvename ne matriachato laikotarpi, tačiau šeimos auklėjime motinai priklauso gyvybinės reikšmės dalis. Taip buvo praeityje, taip yra ir dabar, nors gyvenimo sąlygos labai pasikeitė, šeimos struktūra ir tradicijos taip pat, tačiau motinos pakeisti niekas neįstengia. Kaip ir senovės močiutė sengalvėlė, taip ir modernioji motina yra pagrindinė vaiko formuotoja, įkvėpėja ir vadovė. Ji turi daug problemų, bet visas išsprendžia motiniška širdimi. Didžioji betgi problema yra ta, kad modernioji moteris, kaip ir modernus vyras, pradeda bėgti nuo šeimos, nuo gyvybinės atsakomybės. Modernioji gyvenimo srovė neša juos tolyn nuo šeimos, arčiau linksmybės krantų. Ji lengvai pasiduoda šiai srovei, nes taip daug lengviau. Šeimos gyvenimas reikalauja aukos, o plaukimas linksmybės srovėje juk savaime vyksta. Modernioji lietuvė moteris neturėtų užmiršti, kad linksmas gyvenimas yra lengvas,

Dr. Jonas B A S A N A V I Č I U S
Lietuvių Tautos Patriarchas

Austrijos studentų pagalba disidentams

Viena. — Austrijos studentų organizacijų sąjunga nutarė įsteigti specialų komitetą pagalbai kovotojams už žmogaus teises komunistų valdomuose Rytų Europos kraštuose. Komiteto tikslas bus — užmegzti kontaktus su tais žmonėmis Rytų Europos kraštuose, kurie yra persekiojami dėl savo religinių ar politinių įsitikinimų. Komitetas, be to, gali mybių ribose rūpintis moralinės ir medžiaginės pagalbos teikimu kovotojams už žmogaus teises, kartu atkreipdamas Vakarų pasaulio viešosios nuomonės dėmesį į vadinamųjų disidentų komunistų valdomuose kraštuose vedamą kovą.

Sąjunga kreipėsi į Vienos arkivyskupą kardinolą Koenig, krašto vyriausybę ir politinius veikėjus, prašydama paremti įsisteigusio komiteto veiklą.

bet neprasmingas, absurdiškas, vedantis į išsigimimą, tuo tarpu aukos gyvenimas nors yra sunkus, bet prasmingas, nes kuria tautos ateitį. Šia prasme motina yra tautos ateities kūrėja. Ji kenčia, kaip ir visi kūrėjai, bet tuo būdu palieka atžalas, kurios prazysta ateitimi. Pr. G.

Solženicino žmonos žodis

New Yorkas. — "Time" magazinas įdėjo Aleksandro Solženicino žmonos Natalijos pasisakymą apie spaudą Rusijoje. Ji sako: "Jeigu Sovietų Sąjungos gyventojai turėtų galimybę pasinaudoti paskelbta, bet neegzistuojančia teise laisvai pareikšti savo nuomonę, sovietų vadai negalėtų sauvališkai naudotis šalies ištekliais. Štai kodėl Vakarų interesas sudaryti sąlygas Sov. Sąjungos žmonėms išsikovoti prigimtas žmogiškas teises laisvai pareikšti savo nuomonę.

"Sovietų Sąjungoje žmonėms trūksta maisto ir drabužių per visus 60 metų, bet ne tai yra didžiausias jų rūpestis — jų rūpestis yra tik KGB veikla. Jeigu sovietų žmonės galėtų ginti savo teises be baimės patekti į kalėjimus, sovietų vadai galėtų atsидėti kitoms, svarbesnėms, krašto vidaus problemoms".

Tėviškės Žiburiai

PRANEŠIMAS IŠ ITALIJOS

Naujas dokumentinis leidinys

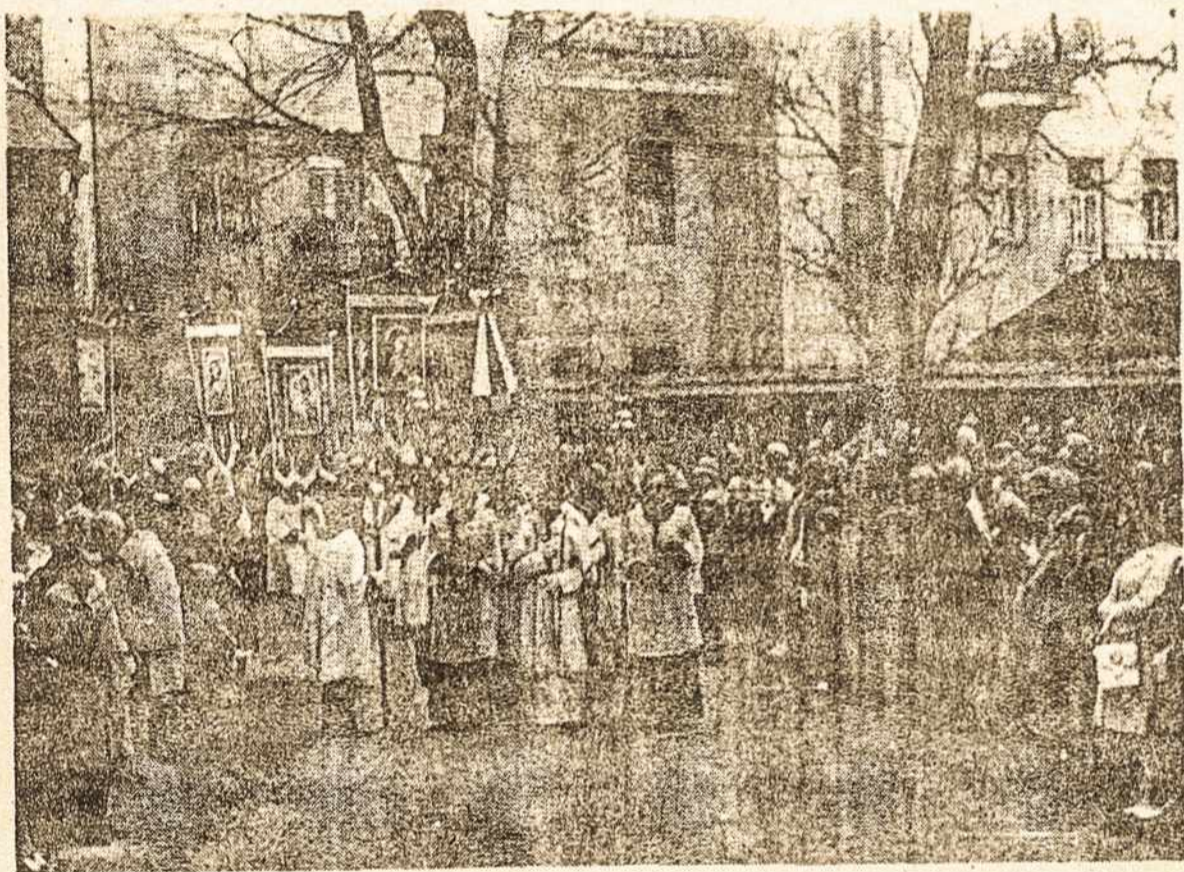
Italų leidykla "La Casa di Matriona" Milane pernai pradėjo leisti dokumentinių knygų seriją "Testimonianze — Liudijimai". Pirmąjį šios serijos leidinį "Cronaca della Chiesa Cattolica in Lituania" parengė prel. Vincas Mincevičius, išversdamas italų kalbon pirmuosius dešimt "LKB Kronikos" numerių. Šiomis dienomis italų visuomenę pasiekė antras "Liudijimų" leidinys: "Liudijimai Sacharovo vardo tribunole apie žmogaus teisių pažeidimus Sovietų Sąjungoje". Tai 400 puslapių knyga italų kalba, apimanti 24 liudininkų parodymus apie sovietų žiaurumus, religinės ir tautinės kultūros varžymus bei diskriminaciją, nusikaltimus prieš Helsinkio susitarimų nuostatus.

Tarptautinio Sacharovo vardo tribunolo posėdžiai įvyko 1975 m. spalio 17-19 d.d. Kopenhagoje. Jame liudijo ir režisoriaus Jonas Jurašas, ir jūrininkas Simas Kudirka. Knygoje pateikiami ištisai jų liudijimų vertimai italų kalbon, kartu pridedant ir sovietų įkalinto Liudviko Simučio pareiškimą

augščiausiajam Sovietų Sąjungos prezidiumui.

Lietuvių liudijimam knygoje paskirta 26 puslapiai. Be to, knygos gale pateiktos platesnės biografinės žinios apie daugelį sovietų disidentų, kurie kentėjo ar tebekenčia sovietų koncentracijos lageriuose, kalėjimuose ar nervų ligoninėse, persekiojami dėl savo religinių ar tautinių įsitikinimų. Taip pat plačiau minimi lietuviai: kun. Bubnys Prosperas, Gajauskas Bolis, Gražys Juozas, Jaugelis Virgilijus, Jurašas Jonas, Kalanta Romas, Kudirka Simas, Kuliakauskas B., Laurinskas Leonas, Mackevičius Aloyzas, Parturbavičius A., Paulaitis Petras, Pavidonis Vidmantas, Petronis Povilas, Plumpa-Pliuira Petras, Rudaitis Izidorius, Sadūnaitė Nijolė, Sakalauskas Antanas, kun. Šeškevičius Antanas, Simutis Liudvikas, Stašaitis Jonas, Tomonis Mindaugas, kun. Zdebskis Juozas ir medicinos stud. Žukauskas Šarūnas.

Knygoje pateikiamos žinios apie suėmimus, teismus, bausmės vietą, laiką, nurodoma už kokius "nusikaltimus" buvo

Prisikėlimo procesija Velykų rytą Kauno arkikatedros-bazilikos šventoriuje 1976 metais. Nenaisydami persekiojimo, tikintieji gausiai dalyvauja

Kristaus karstas, įrengtas Kauno arkikatedroje-bazilikoje D. Savaitę 1975 m.

nubausti. Knygos iliustracijų skyriuje duodamos kun. Antano Šeškevičiaus, Nijolės Sadūnaitės ir "LKB Kronikos" 9 nr. viršelio nuotraukos. Taip šis leidinys plačiai ir dokumentuotai

supažindina italų visuomenę su pavergtų tautų padėtimi Sovietų Sąjungoje ir konkrečiai iškelia nusikaltimus prieš pagrindines žmogaus teises. Kl. R.

TENORAS VIRGILIJUS NOREIKA, kuris taip pat yra Vilniaus operos ir baletų teatro direktorius, koncertavo Maskvos P. Čaikovskio konservatorijos salėje su pianiste Zanceta Noreikiene, savo žmona. Po šio koncerto jis dalyvavo Sovietų Sąjungos kultūros dienose R. Vokietijoje. Kūrybinį sol. V. Noreikos kelią nuo konservatorijos studijų pas Kiprą Petrauską, tobulinimosi Milano "La Scala" operoje iki dabartinių laimėjimų atskleidžia ilgas Olego Ivaščenko straipsnis "Literatūros ir Meno" lapkričio 20 d. laidoje. Jame pabrėžiamas ne tik vokalinis, bet ir vaidybinis sol. V. Noreikos talentas, išvystytas buvusio mokytojo K. Petrausko. Sol. V. Noreikos repertuare yra net 37 operų vaidmenys. Iš jų minėtini: Alfredas G. Verdi "Traviatoje", Hercogės "Rigolette", Lenskis P. Čaikovskio "Eugenijų Onegine", Rudolfas G. Puccini "Bohemoje", Kavardosis "Toscoje", Chose G. Bizet "Carmen", Edgaras G. Donizetti operoje "Lucia di Lammoor", Jurgelis ir Skudutis B. Dvariono "Daliuje".

* LAISKE IŠ MARIJAMPOLES rašo (data nepažymėta): Vakar atšventėm Dievo tarno ark. Jurgio Matulaičio mirties sukaktuves. Koks džiaugsmas! Suvažiavę buvo apie 70 kunigų, du vyskupai... Gražiausiai kalbėjo J. E. vysk. Sladkevičius. Jo žodžiais tariant, jei arkivyskupo būtų nebuvo, tai daug dalykų būtų nebuvo... Jei Marija būtų pabijojusi eiti kalnų takučiu lankyti šv. Elzbietos, šandie būtume neturėję tos gražios giesmės Magnificat... Jis skatino ir mus eiti drąsiai tuo siauru takučiu. D. t. (Dievo tarno) arkivyskupo Jurgio kapas buvo papuoštas popiežiaus vėliavos spalvomis — geltona ir balta, ant kurių buvo uždėta "50 metų", iš apačios papuošta dviem palmių lapais, o iš šalių raudonu aksomu. Kapas skendėjo gėlėse ir žvakėse. Buvo atvažiavę net iš Baltarusijos žmonių. Po pamaldų baltarusės mergaitės giedojo lotyniškai. Baigiantis pamaldoms, visa bažnyčia giedojo: "Dievas mūsų prieglauda ir stiprybė", "Apsaugok Augščiausias", "Marija, Marija". Visa bažnyčia meldėsi, kad paskelbtų šventuoju.

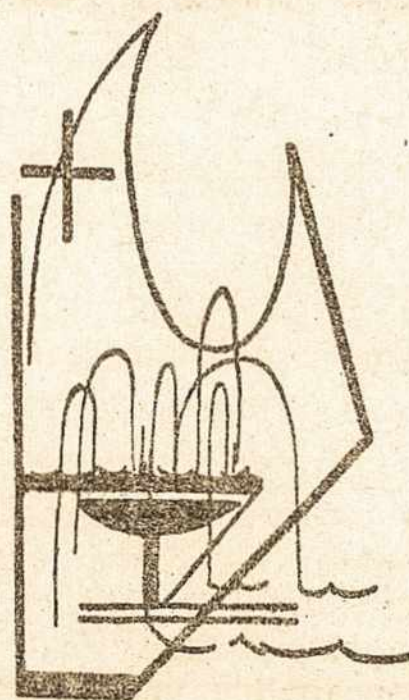
Iš laiško, matyti, kad vysk. V. Sladkevičius iš naujos tremties vietos, Pabiržės, galėjo atsilankyti šia proga Marijampolėje.

A VOZ DOS MÁRTIRES — BHF

Deus encontra ainda muito indiferentismo, mas também amor ardente. Almas que ardem em paixão por Ele, como João e Madalena, ainda existem.

O estudante cristão LEONAS SILEIKIS da Lituânia Soviética foi examinado por uma comissão de sete professores. Foi perguntado a ele qual era seu pensamento sobre ateus. Ele respondeu: "Eles só trazem mentiras e calúnias". Um comunista entregou a ele uma mensagem contra religião e perguntou: "Renuncia à sua fé?" A sua resposta foi: "Eu creio e continuo crendo". O diretor da

Heróico testemunho cristão na Lituânia Comunista.

escola explicou ao seu pai que estava presente, o perigo da religião, ao que ele respondeu: "Não é verdade que a religião é perigosa. O resultado de tê-la pisada com os pés, é a causa porque os estudantes não mais respeitam nenhum professor. Eles bebem, fumam e se prostituem" (Crônica Secreta da Igreja Católica Lituana de 10/10/76). Nós não sabemos o que aconteceu com a família SILEIKIS como resultado deste diálogo.

R. Wurmbrand

JAUNIMO IR VAIKŲ CHORŲ FESTIVALYJE Čekoslovakijoje. Pardubicės mieste, dalyvavo Vilniaus "Ažuoliuko" jaunuolių choras, vadovaujamas H. Perelšteino. Kiti festivalio dalyviai — keturi čekų chorai ir maskviečių choras su vadovu A. Sokolovu. Vieną koncertą "Ažuoliukas" turėjo kartu su Pardubicės mergaičių choru "Juventus cantans" ("Dainuojanti jaunystė"). Šios išvykos metu "Ažuoliukas" surengė 15 koncertų įvairiuose Čekoslovakijos miestuose.

• Šeima be lietuviško laikraščio — židinys be tautinės ugnies

SANTUOKŲ RŪMAI

Naujuosiuose Vilniaus santuokų rūmuose ne tik registruojamos jaunavedžių poros, bet ir minimos sidabrinės bei auksinės jungtvių sukaktys. Neseniai buvo pradėtos ir vardynų iškilmės. Kūdikius atneša vardatėviai, lydimi tėvų, senelių ir prosenelių. Kūdikiams užkabinami dail. A. Belevičiaus sukurti vardynų atminimo medaliai, tėvams įteikiami gimimo liudijimai. Akmenės rajono Ventos kultūros rūmuose naująsias komunistines tradicijas papildė sužadėtuvių vakaronė, surengta iš karto šešiolikai porų, kurių civilinės santuokos metrikacija buvo numatyta N. Metų išvakarėse. Šią iškilmę suorganizavo liaudies tradicijų taryba, vadovaujama pirm. S. Nagio. Koncertinę programą atliko statybinių medžiagų kombinato saviveiklininkai. Liaudies personažams atstovavo Piršlys ir Gaspadinė. Vilniaus Žirmūnų rajone atidaryta speciali

1975 m. vasarą Hamiltono mergaičių choras "Aidas" koncertavo Europoje. Ta proga aplankė Vatikaną ir gavo audienciją pas popiežių. Nuotraukoje choristės ir vadovai sveikinausi su popiežium.

RUGPJŪČIO MĖNESI JIS KONCERTUOS S. PAULE

PAVERGTOJE TĖVYNĖJE

vardynų prekių parduotuvė "Gandras", kurioje sutelkti visi reikmenys naujagimiams. Kompartijos kova su religija komunistams, atrodo, atnešė tuštumą, išjungdama religines apeigas. Jas dabar stengiamasi pakeisti naujomis.

SEMINARAS SEKRETORIAMS

Ziemos atostogų proga Kaune buvo surengtas seminaras bendrojo lavinimo, specialiųjų vidurinių ir profesinių technikos mokyklų partinių organizacijų sekretoriams. Pranešimus skaitė: kompartijos centro komiteto mokslo ir mokymo įstaigų vedėjas J. Aničas — "Mokymo įstaigų pirminių partinių organizacijų vaidmens didinimas vykdant 25-tojo sovietų kompartijos suvažiavimo nutarimus", augštojo ir specialiojo vidurinio mokslo "ministeris" H. Zabulis — "Jaunųjų specialistų rengimo kokybės gerinimo uždaviniai įgyvendinant partijos nutarimus". Apie mokytojų auklėjimo darbo gerinimą bendrojo lavinimo mokyklose kalbėjo švietimo "ministeris" A. Rimkus. Dvi dienas trukusiame seminare buvo perduoti paskutiniai kompartijos nurodymai komunistinio auklėjimo klausimais.

KULTŪROS VEIKĖJAS?

Vilniškės augščiausiosios tarybos prezidiumas nusipelnusio kultūros veikėjo garbės vardą sausio 7 d. suteikė Kazimierui Tumėnui, Sovietų Sąjungos ministerių kabineto religijų reikalų tarybos įgaliotiniui okupuotoje Lietuvoje. Šiam "kultūrininkui" yra patikėtas religinių varžtų vykdymas bei jų priežiūra. "Mažosios lietuviškosios tarybinės enklodrijos" duomenimis, minėtoji data buvo penkiasdešimtas šio politruko gimtadienis. Savo karjerą jis pradėjo 1947-48 m. Šiaulių rajono septynmetės Drasūčių mokyklos mokytoju, o 1948-49 m. jau buvo paskirtas Kuršėnų gimnazijos lomsorgu, 1949-56 m. — komjaunimo centro komiteto darbuotoju. Neakivaizdiniu būdu 1954 m. baigė pedagoginį Vilniaus institutą. 1956-58 m. buvo Belvederio pienininkystės technikumų direktorium, 1958-61 m. — Vilkių rajono antruoju kompartijos komiteto sekretorium. Maskvos pasitikėjimą K. Tumėnui, atrodo, sutvirtino studijos šio miesto visuomeninių

mokslo akademijoje, užbaigtos 1964 m. Po tų partinių studijų jis dabar laikomas ne tik kompartijos darbuotoju, bet ir istoriku, istorijos mokslų kandidatu, rašiusiu apie sovietinio socializmo kūrimą Lietuvoje, Pabaltijo elektrifikaciją. Visa ši veikla yra grynai politinė, neturinti nieko bendro su kultūra. Nieko bendro su ja neturi ir dabartinė šio Maskvos isakus vykdančio politruko antireliginė veikla.

NAUJAS "MINISTERIS"

Maskvos propagandai tarnaujantis Vytautas Zenkevičius, dažnas svečias Jungtinėse Tautose, nuo 1968 m. buvo laikomas sovietinamos Lietuvos užsienio reikalų "ministerio" pavaduotoju. "Ministerijos" vadove buvo Leokadija Diržinskaitė-Piliušenko, pastaruoju metu perkelta į augščiausiosios tarybos prezidiumą pirm. A. Barkausko pavaduotojos pareigoms. "Gimtąjį Kraštą" sausio 6 d. pranešama, kad augščiausiosios tarybos prezidiumas nauju užsienio reikalų "ministeriu" paskyrė V. Zenkevičių. Iš t'krujų ši ministerija neturi jokios galios, nes visus okupuotos Lietuvos užsienio reikalus tvarko Sovietų Sąjunga.

PIRMIEJI GYVENTOJAI

Viršuliškėse — jauniausiame Vilniaus rajone N. Metus sutiko beveik 2.000 vilniečių, išikūrusių naujuosiuose pastatuose. Viršuliškių planus yra paruošusi grupė miestų statybos projektavimo specialistų, vadovauta neseniai mirusios B. Kasperavičienės. Šiuo metu čia statomi penkių, devynių ir dvylikos aukštų namai, kurių nemaža dalis sujungiama naujojo rajono panoramą pajvairinančiais dekoratyviniais intarpais. Vėliau Viršuliškes papuos šešiolika aukštai pastatai. Naujieji gyvenamieji Vilniaus rajonai prasideda Lazdynais ties Nerimi, eina per Karoliniškes šiaurės vakaru kryptimi. Po Viršuliškių ateis eilė Šeškinėi ir jau projektuojamam Santariškių rajonui.

BŪSIMIEJI LAKŪNAI

Prienuose veikia jaunųjų lakūnų mokykla, vadovaujama sportinės aviacijos pirmūno Broniaus Oškino, pasižymėjusio sklandytuvų konstruktoriaus. Eksperimentinė sportinės aviacijos gamykla čia kas mėnesį pagamina po vieną sklandytuvą BK-

7 "Lietuva". Mokyklą kiekvieną antadienio pavakarę lankė beveik 80 penktų-aštuntų klasių moksleivių, kurie vasarą Pociūnų aerodrome pradės pirmuosius skrydžius Br. Oškino konstrukcijos mokomuoju sklandytuvu "Zylė". Dėstytojų eilėse yra sklandymo meistrai — Vytautas Pakarskas, Vytautas Šliumba ir Vytautas Sabeckis. V. Kst.

DEMESYS JAUNIMUI

Paskutiniame 1976 m. numeryje "Gimtasis Kraštas" paskelbė V. Baltreño pasikalbėjimą su "Tėviškės" draugijos pirm. Pranu Petroniu. Iš šio pokalbio paaiškėja, kad "Tėviškė", įtraukta į sovietinės "Rodinos" rėmus, pagrindinį dėmesį žada skirti išeivijos lietuvių jaunimui. P. Petronis siūlo išeivijos lietuviams lankytis Lietuvoje, bet nežada pailginti tos juokingai trumpos ir brangios viešnagės. Išimtis numatoma tik jaunajai kartai: "Mokyklinio amžiaus jaunimui siūlome atostogų metu susiburti į grupes ir organizuotai aplankyti tėvų žemę. Tokioms grupėms visokeriopai padėsime pagilinti lietuvių kalbos žinias, susipažinti su Tarybų Lietuvos jaunimo gyvenimu. Studentams ir baigusiems studijas siūlome atvykti į 6 savaitių liuanistinius kursus prie Vilniaus universiteto. Čia jie galės pasitobulinti lietuviškai kalbėti, susipažins su lietuviška kultūra, mokslu ir menu. Jaunuoliams, stokojantiems lėšų studijuoti aukštosiose savo šalių mokyklose, siūlome stoti į Vilniaus Valstybinį universitetą. Čia jie bus aprūpinti stipendija, bendrabučiu..." Tiems, kurie negali atvykti, P. Petronis žada siuntinėti vis labiau sovietine propaganda persunktą "Gimtąjį Kraštą", parūpinti knygų, meno kūrinių reprodukcijų, kino filmų, nuotraukų ir plokštelių.

Vyresniąją mūsų kartą P. Petronis, atrodo, jau yra linkęs nurašyti kaip propagandinių dirvonų nuostolį, nes "reakciniai bei klierikaliniai išeivijos sluoksniai aršiai stoja prieš bet kokius jaunesniosios išeivių kartos kontaktus su lietuvių tauta, gyvenančia naują, socialistinį gyvenimą Tarybų Sąjungos tautų broliškoje šeimoje". Pasak P. Petronio, užmiršamas tautinės vaikų sąmonės ugdymas dėl neapykantos sovietinei santvarkai. Daugelio veikėjų vaikai jau nekalba lietuviškai, P. Petronis, būdamas patyręs politrukas, nutyli priešingus faktus: visose didesnėse lietuvių išeivių kolonijose veikian-

čias liuanistines savaitgalio mokyklas, ateitininkų, skautų organizacijas, reguliariai organizuojamus liuanistikos kursus ir net pasaulinius lietuvių jaunimo kongresus, choras, tautinių šokių grupes bei šių pastarųjų šventes. Beveik visą tokią išeivijos veiklą ignoravo ir tebeignoroja "Gimtasis Kraštas". O faktas vis dėlto lieka faktu, kad jokia kita išeivijos lietuvių banga nėra tiek daug dėmesio ir pastangų skyrusi savo jaunimui, kaip pokarinė, išguita iš savo krašto sovietinės okupacijos atnešto stalininio teroro, skaudaus Lietuvos prievartavimo. Taip, nevisi šios išeivių bangos vaikai kalba lietuviškai, bet didelė jų dalis, duodanti naujų veikėjų, jau dabar tęsiančių tėvų darbus. O kaip su Maskvą garbinančiais "pažanguoliais"? Kur dingo lietuviškasis jų atžalynas? Atsakymas paprastas — nuskeno svetimųjų jūroje, komunizmui tarnaujančius tėvus palikdamas be pakaitų. Štai kodėl P. Petronis dabar staiga susidomėjo mūsų lietuvių jaunimu, kaip gegutė svetimu lizdu, tikėdamasis jame susirasti bei išsiuginti tautininkų sovietiniam komunizmui.

UŽSIENIEČIAI STUDENTAI

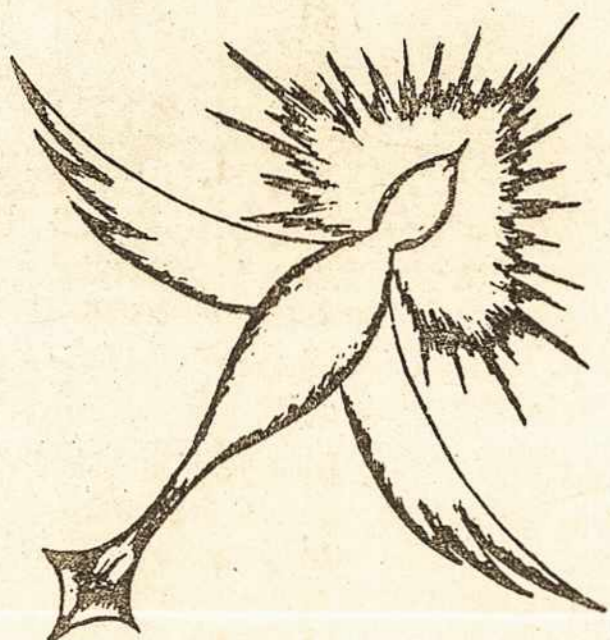
Genovaitės Dovydaitytės ir Viktoro Kapočiaus reportažas "Toli nuo namų, Vilniuje..." paskelbtas "Gimtąjo Krašto" 1976 m. 52 nr., supažindina su užsienio lietuviams, studijuojančiais Vilniaus universitete. Minimos dvi studentės iš Punsko — II kurso liuanistė Danutė Komičiūtė ir germanistikos studijas šiemet baigianti Onutė Šimelevičiūtė. Ji žada dėstyti vokiečių kalbą Punsko lietuvių gimnazijoje. Medicinos fakultete yra penketas studentų iš V. Vokietijos. Pateikiamos betgi tik trys pavardės — Giunterio Andrijaičio iš Mendingo, Romi Piedaitės iš Huettenfeldo ir Aurelijos Krivickaitės, kuri taip pat, atrodo, yra iš Huettenfeldo. Universiteto rankraščių skyriuje medžiagą savo moksliniam darbui renka istorikė Virginija Gailevičiūtė-Bird iš amerikiečių Maryland universiteto Park kolegijos.

Auka paremk lietuvišką spaudą, nes ji palaiko mūsų tautinę gyvybę!

TIESA IR GYVENIMAS

SEKMINĖS

J. Vaišnora, M.I.C.

Šiandien visa katalikų Bažnyčia švenčia ne tik Šventosios Dvasios šventę, bet drauge ir Bažnyčios įsteigimo šventę. Kristaus atpirkimo ir žmonijos perkeitimo darbas turėjo būti atbaigtas Kristaus pažado išpildymu: "Kada ateis tiesos Dvasia, ji jus ves į visokią tiesą" (Jon. 16, 13). Ir toji Dvasia padvelkė į pirmąją krikščionių bendruomenę bei jos vadus kaip tik Sekminių dieną regimu ugnies pavidalu. Taisi Šventosios Dvasios veikimas buvo toks stiprus, kad jie visi pasijuto pilni drąsos ir energijos vykdyti Kristaus jiems pavestąją misiją.

Šventoji Dvasia veikia Bažnyčioje visada. Jos veikimu susirinko visuotinis Bažnyčios Sinodas, kuris labiau išryškino, kas yra Bažnyčia ir kas esame mes joje. Dabar mes naujoje Šventosios Dvasios šviesoje matome save ir savo pareigas Bažnyčioje. Ir šiandien prašome, kad Šventoji Dvasia, toji tiesos ir meilės Dvasia, veiktu mumyse, kreiptų mūsų protus ir širdis į savo uždavinių Bažnyčioje gilesnį supratimą.

Šiandien jau niekam nėra abejonės kokia yra rolė Bažnyčioje pasauliečių ir dvasiškųjų. Tiek pasauliečiai, per krikštą įjungti į Kristaus Bažnyčią, sudaro jos esminę dalį — Dievo Tautą; tiek dvasiškiei sakramentine kunigystės malone, gautaisiais iš Kristaus įgaliojimais teikti Dievo Tautai eucharistinę ir

A. STEPONAVICIUS Rytas. Lituogr. atlika. 1961

sakramentinę malonę, perduoti Kristaus paliktojo mokslo tiesas, sudaro Bažnyčioje vieningą ryšį žmonių su Dievu. Dvasiškiei savo misijoje yra nuolatiniame kontakte su pasauliečiais. Bet kad tasai kontaktas būtų tampresnis, kad savųjų pareigų atlikimas būtų sėkmingesnis bei naudingesnis, yra reikalingas, kaip šiandien sakoma, nuolatinis dialogas, nuolatinis mintimis, sumanymais, pageidavimais, patirtimi pasikeitimas.

Buvo laikas, kada, kaip sakoma, vyravo daugiau monologas. Dvasiškiei pasikalbėdavo, padėjuodavo dėl pasauliečių pasyvumo, nerangumo, apsilėidimo dvasiniame gyvenime, o pasauliečiai savo ruožtu dėl daugelio religiniame gyvenime trūkumų papriekaištaudavo dvasiškiams jų nenorą energingiau vadovauti, vesti, veikti. Visa tai šiandien turi likti, kaip praeties reiškinys. Vienos ir tos pačios Šventosios Dvasios veikiami ir apšviečiami, bandykime rasti pozityvią dirvą bendram darbui Bažnyčioje. Bendromis pastangomis pajėgsime ne tik patys išlikti ištikimais Evangelijai, bet dar pajėgsime ir kitiems surasti išganymo kelią.

BALYS SRUOGA

DIDIS VIESPATIE GALYBIŲ

Didis Viešpatie galybių,
Kurs davei žmonėm gyvybę,

Zoleles pasodinai, —
Kurs iš pragariškų pančių
Per Golgotos kryžiaus kančių

Nevertus mus vadavai,
Kurs gali per mirksnį menką
Ir ištiest pagalbos ranką,

Ir mirtim paverst žvaigždes, —
Atsigrįžk į mūsų šalį.
Geras Tėve visagali, —

Į tavų vaikų kančias.
Po tavų gėrybių plotį.
Monų pragaro apžioti,

Pasiklydom, kaip miške.
Išklausyk, kaip širdį gelia.
Kur mum eit, parodyk kelią —

Nesibaigiama nakčia.

(Iš dramos "Kazimieras Sapiega")

VOKIETIJOJE

— "Lietuvoje miršta Kristus", tokio pavadinimo — "Christus stirbt in Litauen — André Martin - Peter Falke knyga išėjo iš spaudos. 320 psl., lininis įrišimas, kaina 28 DM. Išleido Paul Pattloch Verlag, 8750 Aschaffenburg, Goldbacher Str. 2, Postfach 549.

• Daugiausia tie peikia, kurie mažiausiai veikia

Lietuva jaunimo svarstybose

TESINYS

Laisvės žygis

Po vakarienės V. Nakas pateikė projektą demonstracijos Belgrado konferencijos proga. Jis buvo svarstomas trijuose būreliuose.

Svarstybos buvo pertrauktos, nes į programą buvo įtrauktas nenumatytas dalykas: dr. Blukis, latvis, Mykolas Drunga ir Algirdas Dumčius kalbėjo apie savo pastangas susirašinėti su lietuviais kaliniais. Jie organizavo laišku rašymo vaju, tačiau pasisekimas gautų atsakymų atžvilgiu mažas. Reikia surinkti daugiau duomenų apie kalinius, sudaryti daugiau grupių ir nesiikėti staigaus pasisekimo.

Kelionės į Lietuvą

Sekmadienio pirmąjį pašnekesį su diskusijom "Jaunimo kelionių į Lietuvą ligšiolinis balansas" pravedė Joana Kuraitė ir dr. Romualdas Misiūnas. Buvo teigiama, kad jaunimo keliavimas į Lietuvą yra paveikiamas noro susipažinti su kraštu, giminėmis ir taip pat noro patirti savo identitetą. Tai emocinis pergyvenimas, kurį sunku kitiems išaiškinti ir apie kurį jaunimas nevisuomet noriai kalba. Dėlto nelabai galima balansuoti nuomones be aiškių duomenų.

Iš kitos pusės, jei nori gauti valdinį darbą JAV-se, reikia gauti "security clearance", ir kelionė į Sov. Sąjungą gali pakenkti. Teigiamas dalykas esąs susipažinimas su marksistine filosofija bei ideologija realistišėje aplinkoje. Į lituanistinius kursus Sov. Sąjunga jaunimą išleidžia ne iš geros širdies, bet galvojantis žmogus gali pasinaudoti šia proga pasidaryti geresniu lietuviu. Jis nevyksta į juos dėl komunistinio indoktrinavimo. Tik svarbu, kad ten važiuoją būtų galvojantys ir tinkamai pasiruošę jaunuoliai. Reikia turėti orientaciją apie tai, kas ten darosi šiandien. Siūloma pirma sustoti Vakarų Europoje, pamatyti skirtumą gyvenimo būdo tarp Amerikos ir Europos. Reikia dalyvauti Amerikos universitetuose rengiamuose kursuose, skaityti apžvalginę informaciją apie Lietuvą išėivijos leidiniuose. Toks pasiruošimas būtinas.

Asmeninis susipažinimas, kontaktas su laisvojo pasaulio Amerikos ar Kanados atstovu ir perteikimas informacijos yra moralinė parama Lietuvos jaunuoliui. Noras aplankyti tėvynę yra natūrali, spontaniška jėga, kuri gali daug ką konstruktivaus pasiekti.

Gale pašnekesio dalyviai susi-

pažino su T. Venclova, kuris trumpame žodyje susumavo visų pateiktas nuomones ir baigė mintimi, kad reikia pažinti Lietuvos gyvenimo niuansus, o to negalima padaryti ten nebuvus.

Darbo plotmės

Tema "Galimi jaunimo uždaviniai veikloje prieš okupantą" kalbėjo dr. Vytautas Vygantas. Jis pradėjo su klausimu "Koks įvykis ar reiškinys, Jūsų nuomone, per 1976 metus buvo reikšmingiausias mūsų kovoje prieš okupantą?" Jo nuomone, svarbiausias įvykis buvo Richard Krickaus straipsnis "Washington Post" laikraštyje, kuris aprašė "Kroniką", tikėjimo persekiojimą, ir straipsnis "Commonweal" žurnale, kuris taip pat gvildeno persekiojimą Lietuvoje ir davė "Kronikos" analizę. Prelegentas teigė, jie svarbūs ta prasme, kad per tuos rašinius pakliuvome į pasaulinės arenos rėmus, kuriuose svarstomi ir dažnai sprendžiami intensyvieji pasaulio klausimai bei konfliktai.

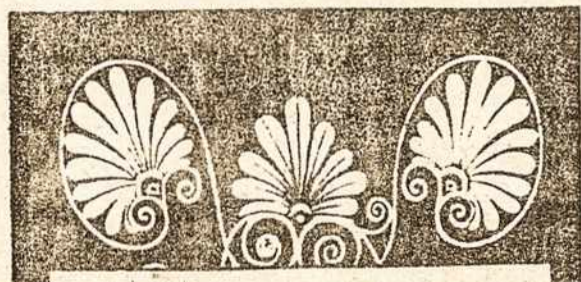
Pagrindinės prielaidos: mes siekiame Lietuvai laisvės ir tikime demokratine sistema. Mūsų darbo plotmė yra dvejopa: vidinė ir tarptautinė.

Mūsų užduotis už savųjų tarpo yra būti lyg "foreign service", kurios funkcija yra ne tik administruoti, bet ir būti šaukliu. Kiekvienas mūsų turime šauklio pareigą prieš okupantą. Kėlimas įtampos tarptautinėje plotmėje yra jos mažinimas Lietuvoje. Šiuo įtampos keliu bus laimima.

Uždavinių kategorijos yra trys: a. bėgamieji, b. tarpiniai ir c. tolimieji. Lietuvių visuomenei trūksta antrojo tipo — tarpinių uždavinių vykdymo. Pavyzdžiui: veikla po Belgrado konferencijos, pašaukimų klausimas Lietuvoje, tikėjimo laisvės klausimas, kuris šiuo metu tarptautinėje arenoje svarbesnis, negu tautos laisvės klausimas. Tarpiniuose uždaviniuose glūdi taktika ir pasisekimas.

***

Užbaigos žodį tarė PLJS pirm. Gabija Juozapavičiūtė ir J. Valaitis. Po seminaro dar vyko jaunimo svarstybos aktualiais klausimais, kurioms vadovavo PLJS.

'Maža garbė svetimomis kalbomis kalbėti,
Didi gėda savosios gerai nemokėti.'

Brazilijos lietuvaitės laukia procesijos į lietuviškas pamaldas Lietuvos nepriklausomybės šventėje. Iš kairės: D. Kuniškytė, E. Serbentaitė, R. Jurčiukonytė, B. Bacevičiūtė, L. Pumputytė
Nuotr. A. Saulaičio

KONGRESAS

Pasaulio lietuvių jaunimas kruopščiai ruošiasi KONGRESUI, kuris įvyks Vokietijoje 1979 metų liepos mėnesį. Vokietijoje susitvėręs Kongreso ruošos komitetas neduoda ramybės ir kitiems PLJ Sąjungos skyriams. Jaunimas svarsto programą, keliones, galimybes ir kliūtis. Ir Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga jaučia savo problemas, kuriomis nori pasidalinti su visuomene.

Como já deve ser do conhecimento de todos que já acompanham o III Congresso Lituano aqui no Brasil, o próximo país a realizá-lo será a Alemanha em julho de 1979.

Devido a atual crise mundial, será de extrema dificuldade a arrecadação de fundos para a realização de tal Congresso e muito mais difícil será custear a viagem, de pessoas de outros países para participarem dele.

Em vista disso, podemos deduzir que teremos que depender de nossas próprias finanças, sem esperar ajuda.

A Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga está constantemente em contato com a Alemanha, pois esta, por sua vez, já está em plena atividade, in-

dagando sobre excursões, melhor época da realização, etc..., e principalmente eles querem saber quantas pessoas pretenderemos enviar para lá.

É muito importante deixar claro que a única entidade oficial no Brasil que dará ou pedirá informações sobre tal Congresso será a nossa Jaunimo Sąjunga.

Portanto compreendendo que é demasiado cedo para tal decisão, desejamos saber de pessoas que estão decididas, qualquer que seja a situação presente ou futura, a viajar para lá nesse Congresso.

É evidente que não podemos prever o que acontecerá daqui a dois anos, mas quem pelo menos hoje tem pretensões a realizar tal viagem, pedimos encarecidamente a nos informar por intermédio de carta à sede deste jornal ou à Senhorita Živilė Jūraitė, através do endereço:

Rua do Bosque, 823 - Barra Funda CEP.01136 São Paulo.

Caso seja necessária qualquer informação sobre tal Congresso, por favor, dirijam as cartas à Senh. Živilė.

Labai Ačiū

ZIZAS

SPORTAS LIETUVOJE

Sovietų Sąjunga, ruošdamasi Maskvoj įvyksiančiai olimpiadai, sudarė net keturias krepšininčių rinktines — olimpinę, jaunimo, jaunių 16-17 metų ir jaunių 18-19 metų. Treneriais yra pakviesti ir du lietuviai krepšininčiai. Kauno "Žalgirio" treneris S. Butautas dirbs su jaunimo rinktine, o jaunius treniruos kaunietis krepšininčias M. Paulauskas. buvęs Sovietų Sąjungos rinktinės žaidėjas. S. Butautui talkins du jauni treneriai — kijevietis V. Gladunas ir tbilisietis L. Mosešvilis, M. Paulauskui — V. Obuchovas ir J. Selichovas.

Uždaramė Vilniaus stadijone surengtose Sovietų Sąjungos jaunių lengvosios atletikos pirmenybėse varžėsi apie 700 sportininkų iki 17 metų amžiaus. Čempionų vardus išsikovojo du Lietuvos atstovai: Panevėžio sporto mokyklos auklėtinė D. Zauraitė 500 metrų nubėgo per

1 min. 15,6 sek., o klaipeidietis S. Juknevičius į tolį nušoko 6 m 92 cm. D. Zauraitė yra tik 15 metų amžiaus. Neblogai pasirodė ir keturi antrųjų vietų laimėtojai — panevėžietis E. Šimėnas 5 km ėjime (24 min. 38 sek.), šiaurietė L. Kiltinavičiūtė 2000 m bėgime (6 min. 30,6 sek.), šiaurietis V. Januškevičius šuolininkų į augštį trikovėje, kaunietis G. Žižys trišuolininkų trikovėje.

R. Berlyne įvykusiose Sovietų Sąjungos ir R. Vokietijos lengvosios atletikos jaunimo varžybose dvi pirmąsias vietas laimėjo vilnietis R. Valiulis, 400 metrų nubėgęs per 49,5 sek. ir dalyvavęs 4 x 300 m estafetėje.

Sąjungines slidininkų varžybas Vorochotoje, Karpatų kalnuose, komandiniu požiūriu laimėjo lietuviai, surinkę 899 taškus. Antroji vieta su 841 tašku teko ukrainiečiams, trečioji su 784 taškais — gudams.

Ką man duoda lietuviška mokykla?

Atsako Toronto Maironio mokyklos VIIIb skyriaus mokiniai

Lietuvių mokykla duoda mums lietuviškumą. Ta mokykla išmoko mus būti Lietuvos vaikais. Mūsų tėveliai nori, kad mes išmoktume kalbėti gražia lietuviška kalba. Dėlto jie namuose sako "nekalbėkit angliškai" ir siunčia mus į mokyklą. Man kartais nepatinka anksti atsikelti ir eiti į mokyklą, nors kartais kitaip galvoju. Lietuviškoje mokykloje mes išmokstame kalbėti lietuviškai, gramatikos, istorijos, literatūros ir geografijos, dainų. Per tikybos pamoką mums kunigas rodo filmus apie religiją. Kartais mokyt. Jurėnas ateina į mūsų klasę ir parodo mums skaidrių apie mūsų kraštą Lietuvą. Lietuvių mokykla yra labai reikalinga, jei nori būti lietuviu.

Robertas Grybas

Kiekvieną šeštadienio rytą mamytė prikelia mane iš saldaus miego ir sako — laikas eiti į mokyklą. Man taip nepatinka anksti keltis. Aš einu į lietuvišką mokyklą, nes mano tėveliai nori, kad eičiau, bet aš irgi noriu pasimokyti apie savo tėvelių kalbą ir kraštą. Mokykloje mus moko kaip Lietuva atgavo nepriklausomybę, apie Lietuvos karalius, jos didingą praeitį, kalbą, geografiją, tikyba. Lietuviškoje mokykloje aš susitinku su savo draugėmis. Ten išmokstu geriau kalbėti lietuviškai. Tada galiu susikalbėti su savo giminėmis ir tėvelių draugais. Aš esu gimusi Kanadoje, bet esu lietuvaitė. Tai mane išskiria iš kitų Kanados gyventojų ir suteikia man platesnį kultūrinį akiratį. Lietuviška mokykla nėra tokia bloga, ir per dvejus metus aš ją baigsiu ir jos pasiilgsiu. O gal grįšiu į mokyklą kaip mokytoja?

Daiva Krivaitė

PIRMO SKYRIAUS MOKINIAI PRANAŠAUJA SAVO ATEITĮ

— Aš valysiu mokyklą ir patalsysiu kas nulūžo.

Aras Kvedaras

— Aš būsiu mokytoja, kai aš užaugsiu, todėl kad aš mėgstu būti mokytoja.

Ramona Mačytė

SUJUNKIME TAŠKUS

— Aš noriu būti pienininkas. Aš mėgstu gerti pieną.

Feliksas Stasevičius

— Aš noriu būti mokytoja, nes man patinka vaikučiai.

Onutė Stanevičiūtė

— Aš pagausiu vagis ir juos mesiu į kalėjimą.

Darius Remesat

— Aš būsiu gėlių mergaitė, žmonės pirks mano gėles. Gėlės yra gražios.

Sheri Gudelytė

— Aš važiuosiu policijos mašinoje. Aš pasirodysiu televizijoje.

Justinas Švažas

Visi Hamiltono Vysk. M. Valančiaus lit. m-los mokiniai. Kanada "Mokyklos atgarsiai"

ZIEMA

Žiema, žiema, žiema.
Kokia ji šalta,
Ne tik ji šalta,
Bet ir balta, balta, balta.

Vaikų nosys rauduoja,
Kai nuo kalno jie važiuoja.
Su rogutėm per pusynus,
Į pakalnę pas kaimynus.

O kaip linksma ir smagu
Pasimušti su sniegu!

Andrius Narbutis,
Dariaus - Girėno lit. m-los
5 sk. mokinsys

DRAMBLYS

Dramblis yra didelis gyvulys. Visi drambliai gyvena Afrikoje. Aš vieną kartą jočiau ant dramblio nugaros. Drambliai yra labai stiprūs gyvuliai ir labai stori gyvuliai. Jie gali suspausti aligatorių ir gali išrauti medį. Man patiko kaip jis ėda. Drambliai ėda šieną ir geria vandenį. Jis ima šieną su savo nosim ir deda į snukį.

Stepas Puodžiūnas,
Marquette Parko lit. m-los
II sk. mokinsys

Mūsų Lietuva

"CRAYON" GRAFIKA

1. Paimk balto popieriaus lapą ir sulenk jį pusiau.

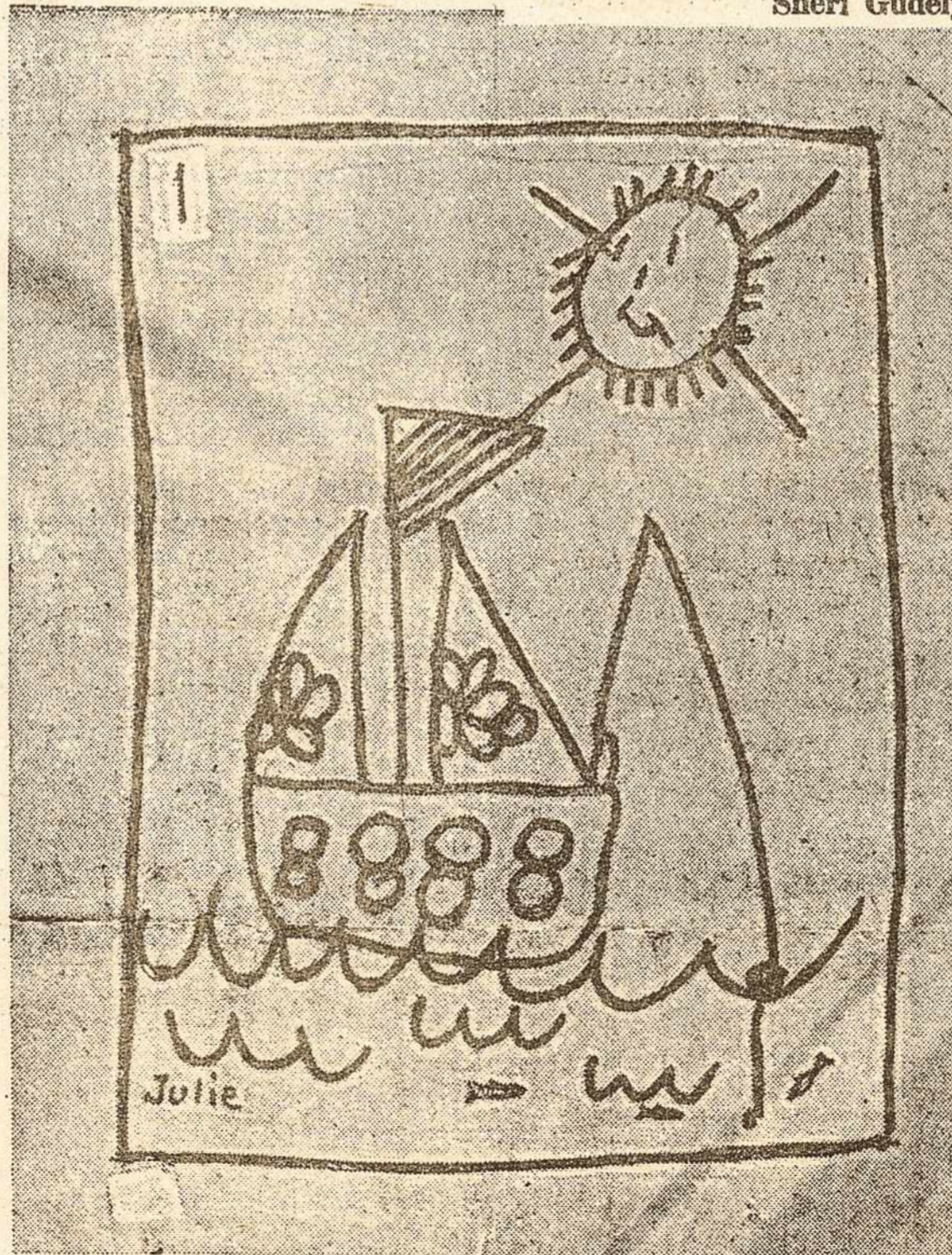
2. Ant pirmojo lapo nubrėžk su paprastu pieštuku būsimo paveiksluko rėmelius ir jo kampus perdurk su pieštuko smailiu kiurai per du sulenktus lapus.

3. Ant antro lapo nuspalvink tarp skylių stačiakampinį su vaškinu "CRAYON" pieštuku (raudonu, mėlynu ar kt.).

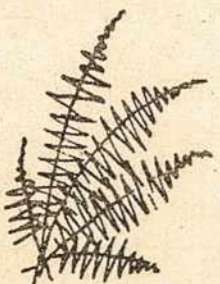
4. Sulenk lapą, kaip buvo pradžioje (1) ir paprastu pieštuku (Nr. 2) padaryk norimo paveikslo apmatius (kontūrus).

5. Kai eskizas (apmatai) jau baigtas, perpiešk ir sustiprink norimas linijas pieštuku, kiek daugiau jį paspaudžiant, kad CRAYON'o masė persispausdintų į antrąjį 1-jo lapo puslapį.

6. Pagaliau gauta du vaizdai, kuriuos vadiname piešiniu ir antrąjį "CRAYON" grafika.

Zvejo laivelis. Piešė Julytė Ivanauskaitė (II sk.) iš Cicero. Kaip taip galima nupiešti, rašoma straipsnyje "Crayon grafika".

“Aš noriu gyventi, gyventi, gyventi...”

VYT. A. JONYNAS

Aš nenoriu mirti —
Geriau uosiu būti
Saltu akmens bokštu,
Mažyte sraige...

SALOMEJA NERIS

Apie Iechoko Mero likimą skaitytojai yra girdėję.

Neperseniausiai pasirodė spaudoje šio Izraelin emigravusio Lietuvos rašytojo knyga “Striptizas” (mes būtume rašę Striptyzas). Nėra tačiau tai Šventosios Žemės padangėj gimusi knyga. Jos tekstas (nežinia ar nuo to laiko būta pataisų) buvo prasmukęs “Pergalės” žurnale. Vėliau tačiau “Vagos” leidykla rankraštį atmetė kaip “svetimą savo dvasia tarybiniam žmogui”. Bus proga tai pakomentuoti, bet paminėkim iš karto, kad nevienas mūsų, skubiai pasklaidęs leidinį, galbūt širdyje pritaris tarybinių cenzorių nuomonei. Iš tiesų, randamės akivaizdoje visiškai naujo pobūdžio romano. Bemaž peršasi tokie apibūdinimai, kaip siurrealistinis, abstraktinis, eksperimentinis, avangardinis, egzistencialistinis romanas. Visi jie, kas be ko, iš dalies teisingi. Žinoma, jei sutartumėm, ką reiškia siurrealizmas, avangardiškumas, egzistencializmas.

Viena aišku, “Striptizo” atveju turime kūrinį, kokio iki šiol mūsų literatūroje nėra buvę. Skiriasi jis tiek savo sąranga, tiek dvasia nuo tradicinio romano, paremto nuosekliu pasakojimu, buities aprašymu, logiška, bent mūsų akimis pateisinama, personažų elgsena. Nuo pat pirmo sakinio, nuo pat pirmų scenų mes įžengiam košmarišką pasaulin, kuriame negalioja žemės traukos dėsniai. It Bergmano ar Bunuelio filmuos, inkščia išpraustas grindinin neužauga, kurį tuoj pervaziuos atriedas įkaitintais bėgiais išgalastas traukinio ratas. Romano veikėjas išspirs jį iš nelaimės. Bet ir vėl kartais jis nusineš tą susiraukšlėjusią kūdikio galvelę ir mėgins ją atgaivinti, kartais paliks gulinį. Kodėl? Kas jis, tas personažas? Meras pateikia romano pradžioje jo, Etienne Moreau, duomenis iš saugumo kartotekos: paryžietis, vyriškos lyties... buvęs nešiku ir dainininku... duobkasiu ir valkata... trijų mecenatų užgaidų dėka įvairiu laiku studijavęs teologiją Cambridge, teisę Oksforde, filosofiją Sorbonnoje, o dabar pasišovęs būti laisvu menininku.

Kokia čia mistifikacija? — paklaus nevienas. Ir kam ji? Romano eigoj niekur nebus užsiminta nei apie duobkasystę, nei

darbą laivų krovėju, nei studijas. Etienne Moreau, priešingai, yra įkūnyta pilkybė. Primenąs Samuel Beckett'o personažus. Tai, sakytumėm, suabsoliutintas žmogus, klajojantis tarp dviejų slėpio zonų — gimimo ir mirties — pereinas iš vienos į kitą veik nepastebimai, vos spėjęs ištarti protarpyje keletą žodžių. Vis tų pačių: “Myliu, trokštu, geidžiu... Ne, aš nemirsiu... Aš nenoriu mirti...”

Gal jau pakankamai prigąsdinom skaitytoją, kad atbaidytumėm nuo “Striptizo”. Mūsų tikslas tačiau buvo diametraliai priešingas. Taip, “Striptizas” yra naujo pobūdžio veikalas, nieko bendro neturintis su lengvu pasiskaitymu. Jo paprasčiausiai nevalia pasiklot ant pusryčių stalo ir skaityti tuo pat metu kabinant košę. Tai intymi knyga. Taip pat knyga, kuri neabejotinai paliks žymę mūsų literatūros raidoj, nors gal ir ne tuoj pat. Užtat patartina nesukbėt jos apšaukt siurrealizmu, antiromanu ar panašiai, neperskaičius iki galo. Kaip beatrodytų makabriški, nesuprantami, “nesveikos fantazijos” sukurti vaizdai; kaip neižvelgiama, kabalistinė atrodytų jų simbolinė prasmė, neužmirština, kad tai tik vaizdai, tik paviršiaus kruopelės. Gal ir nesiras vienos, visiems priimtinos, bent “rimtų kritikų” aprobuotos interpretacijos (modernusis romanas tuo nuostabus, kad jis leidžia skaitytoju susikurti savo interpretaciją), “Striptizas” esmėje nesudėtingas. Tai gaivi pasaka, kaip gaivios visos pasakos.

Bent lietuviui skaitytoju ne pro šalį šia proga prisiminti vieną tolimą, bet svarbų įvykį. Kai vyko Kaune pirmoji M. K. Čiurlionio paroda, rodos 1910 ar 1911 m., suėję gražūs ponai ir ponios visai kraipė galvas mėgindami suprasti jo drobes. Ir štai užklydo vienas sodietis, dar botkočiu nešinas, apžvalgė pirmą sieną, antrą ir sustabdė aiškintoją: “Nereikia — aš čia pats suprantu. Čia pasaka. Matai, lipa žmonės į kalną stebuklo jieškoti, matai...” Gal labiausiai reikia “Striptizo” atveju tos atvirybės.

Vadų pokalbis

Prie Kremliaus mūro, Raudonojoj aikštėj, palaidoti kaikurie bolševikų vadai. Prabudęs ten palaidotas Kalininas pamatė šalia savęs gulintį Staliną ir tarė:

— Tai tu iš mauzolėjaus, Josifai? Ar ilgai pas mus gulėsi?

— Iki partijos suvažiavimo, — atsakė Stalinas.

— O tada?

— O tada, kur partija pasisųs.

Santykyje su menų kūriniais dažnai tenka užmiršti, kas išmokta psichoanalizės vadovėliuose ar simbolių aiškinimo knygose. Verčiau prisiminti, kad visais laikais atsiranda menininkų, kuriems pabosta įsipi lietinusios manieros, perkrovimai, žanro taisyklės, visa “kulinarija”, ir jie tada jieško ko nors naujo. Kūrybiškos kibirkštės. Sakoma, kad devyniolikto šimtmečio vidury gobelenų me-

Pasaulio Lietuvių Gydytojų Sąjungos išleistas 3 spalvų ženklelis Lietuvos okupacijai priminti. Ženkleliai lipinami ant vokų. 100 ženklelių už 1 dol. Platintojam nuolaida. Kreiptis: Darbininkas, 341 Highland Blvd., Brooklyn, N.Y. 11207.

nas buvo pasiekęs savo viršūnę technikos, spalvų derinimo srityse. Tada buvo mikliai kaišoma virš 270 varų, visokiausių atspindžių. Bet kūrybingumas grįžo tan audimo menan tik XX-tame šimtmečiuje, kai Lurcat apsiribojo dvidešimties spalvų palete. Panašiai ir romano srityje. Sumanūs, darbštūs, nagingi buvo realistai ir postrealistai, bet šį žanrą atnaujino iš esmės tik tokie rašytojai, kaip James Joyce, M. Proust, F. Kafka, Virginia Woolf.

Nuostabu (nežinia džiugu ar apmaudu), kad pastanga atnaujinti lietuvišką romaną gimė Lietuvoj, o ne išeivijoj, kur, atrodytų, seniai turėjom būti perpūsti Vakarų literatūros skersvėjų. Tačiau I. Mero “Striptizo” atveju turime aiškų to ryžto pavyzdį. Romane akivaizdi J. Joyce'o ir vadinamojo naujojo romano įtaka. (Nors, ir tai sakant, reikia būti atsargiems. Jau prieš du šimtmečius Sterne bandė tipografiniais ženklais, tuščiais lapais, skyreliais, kuriuos suda-

re viena eilutė, ir kitom priemonėm parodyti, kad logiškas, nuoseklus fabulos vystymas, personažų psichologiškumas ir visa kita tėra vien išgalėjusios konvencijos. Niekuo negeresnės už kitas).

Kiekvienu atveju, nuo J. Joyce'o, pirmą kartą panaudojusio sistemingai savo romano “Ulyses” konstrukcijai Odisejos prototipą, vis labiau mūsų amžiaus rašytoją ima pagunda komponuoti savo kūrinį pagal viduramžio, epinio ar muzikinio kūrinio kompozicijos dėsnius, kad jis skambėtų kaip alegorija arba giesmė. Kad jis pagautų skaitytoją savo visuma, ne kokiais dailiai sušukuotais personažais ar nemažiau dailiai nuteptais buities vaizdais. Iš tiesų, daug neatsakomų klausimų kankina mūsų amžiaus rašytoją. Ko verta, sakysim, pastanga jieškoti psichologinės gelmės, jei betkio klinikinio psichologo užrašų knygutėj rasi daug tikslesnę sutrikimo diagramą? Ar leistina rašytojui vaizduotis visažinančiu, jei mūsų sudėtingame amžiuje menkiausia proga šaukiames ekspertų menkiausioje problemoje? Jei XX šimtmečio žmogui būdinga gyventi prieštarų minčių ūkanoje, kaip gali rašytojas sau leisti rašyti romaną, kur viskas nuoseklu ir logiška? Neatsitiktinumas, jei dažnai naujasis romanas buvo palygintas su kriminaliniais romanais, kuriuose nėra atomazgos. “Puzzle”. Iš kitos pusės literatūrą, be abejonės, veikia kitų menų pavyzdys: tapybos, dailės aplamai, muzikos, kinematografijos. Užtat ir romanas vis labiau stengiasi tapti savita meno šaka kūrybiniu procesu, kuris skolinasi iš tikrovės vien formas, šiuo atveju žodžius, kalbą, bet kuris naudojami tais elementais, ta žaliava saviems kūrybiams sprendimams. Ne tikrovei atvaizduoti.

Šį polėkį, šiuos pradus rasim ir I. Mero kūrinėje. Tik neužmirškim, bepig dailininkui, tapytojui, skulptoriui, net muzikui, kai kas dieną jam ateina pagalbon naujos gamybinės medžiagos, priemonės. Kas kita rašytojui, turinčiam vien kalbos išteklius. Eksperimentavimo galimybės čia ribotos. Lieka gal tik stilistinės įmantrybės ir kompozicinis virtuoziškas. O grėsmė būti palaikytam šarlatanu, ekshibicionistu visada reali. Netenka stebėtis, kad net tokioj Prancūzijoje daug literatūros kritikų atsiliepė ir atsiliepią apie novatoriškus bandymus pašaipai. Tai, žinoma, ne naujiena. Visais laikais taip buvo. Bet be suplaišiojimo įprastų mintijimo procesų literatūra negali augti.

(Bus daugiau)

MŪSŲ ŽINIOS

DR. A. KLIMAS VYKSTA Į PIETŲ AMERIKĄ

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valstybės pastangomis, gegužės 17 — birželio 23 Pietų Amerikoje lankysis prof. Antanas Klimas iš Rochesterio universiteto. Jis aplankys lietuvių kolonijas Venecueloje, Brazilijoje, Urugvajuje, Argentinoje ir Kolumbijoje. Kolumbijoje lankysis Bogotoje ir Medelline.

Kelionės tikslas — visose miestuose valstybėse prarasti saugotus simpoziumus — paskaitas apie lietuvių kalbą. Šiose paskaitose numatoma supažindinti vietinę lietuvių visuomenę su lietuvių kalbos kilmę, jos role kalbotyroje ir t.t.

Pietų Amerikos lietuviai, be to, yra pareiškę norą išgirsti apie žodžių kilmę, tarmes, pavardžių reikšmę bei jų kilmę ir t.t. Tam reikalui dr. Klimas jau yra paruošęs ir išspausdinęs konspektą: "Kelios pastabos apie lietuvių kalbos kilmę, giminybę ir kelis kitus klausimus". Šį leidinį Pietų Amerikoje nemokamai gaus visi paskaitų klausytojai. Leidinyje, be teksto, apstu vaiz-

dinės medžiagos: diagramų, schemų, žemėlapių. Keletas leidinio puslapių yra skirta santraukoms ispanų ir portugalų kalbomis, kad būtų palengvinta silpniau lietuviškai kalbantiems.

Reikia pastebėti, kad dr. Klimas vyksta plėsti bendradarbiavimo tarp Šiaurės ir Pietų Amerikos lietuvių ir tam skiria didžiąją dalį savo laiko, tačiau yra numatyta sueiti į kontaktą ir su Pietų Amerikos universitetais bei jų lingvistais. Įvairių kraštų lietuviai paskaitų organizatoriai tuo jau yra pasirūpinę. Tad iš kelionės tikimasi naudos ir Lietuvos bylai tarptautinėje mokslo arenoje.

Ypač kviečiami susidomėti dr. Klimo paskaitomis Pietų Amerikos lietuviai studentai. Dabartiniu metu ten nėra lietuvių lingvistų. Tad ir žinios apie lietuvių kalbą yra menkos. Daugeliui P. Amerikos lietuvių lietuviška spauda, leidžiama Š. Amerikoje, yra neprieinama dėl ekonominių sąlygų.

Romas Kasparas

PABALTIEČIŲ GEDULO DIENOS

Raudonasis slibinas buvo suplanavęs praryti Lietuvos, Latvijos ir Estijos tautas, sunaikinant 75-tą nuosimtį jų gyventojų.

Tas šių laikų barbariškiausias žudynes pradėjo 1941 m. birželio 13-15 dienomis. Dešimtims tūkstančių žmonių — inteligentų, dvasiškių, ūkininkų, kaimiečių, paprastų darbininkų, moterų, senelių vaikų — rinko, traukė iš namų ir vežė, it galvijus skerdyklai, į Sibiro tundras ir net žudė kelyje. Neliko šeimos, kuri nebūtų buvusi vienaip ar kitaip paliesta: žmona atskirta nuo vyro, vaikai atskirti nuo tėvų... Tai žiauriausia Lietuvos, Latvijos ir Estijos tragedija, šių Pabaltijo valstybių šermentys. Tai ramių, kultūringų, niekam bloga nedarantių nekaltų žmonių ir tautų žudynės — genocidas. Tad šios dienos — visuotinio Pabaltijo tautų gedulo dienos. Mes tai turim paminėti ypač dar ir dėl to, kad tas genocidas dar nesibaigė, o tęsiasi ir šiandien.

Tatai norim — turim — priminti ne tik patys sau, o galimai visam pasauliui.

Tai padarysim birželio 9 d.,

ketvirtadienį, iškiliausioj Săo Paulo vietoj — Karo Veteranų Mauzoliejui, kur ilsisi brazilų tautos didvyriai. Ir stengsimės tautai įvykdyti galimai plačiau, kad visi — kurie nori ir kurie nenori — išgirstų mūsų verksmą, liūdesį ir skundą, o taip pat ir griežtą protestą prieš mūsų tautos ir mūsų laisvės grobikus.

Apeigos Ibirapueroje prasidės 10 valandą. Programoj numatyta — vainikai prie nuolat degančio aukuro.

— tautų himnai
— ekumeninės pamaldos (skaitymai, giesmės, maldos)

— Mišios už mirusius ir kenčiančius
— oficialios atidarymo ir uždarymo kalbos.

Yra užtikrinta iš brazilų pusės visa karinė pagarba, kuri teikiama tik labai iškilmingom progom, ir spaudos aptarnavimas.

Pamaldose dalyvaus oficialūs Brazilijos ir kitų tautų atstovai.

Reikia, kad galimai daugiau lietuvių dalyvautų, ypač jaunimo, ir moterų su tautiniais rūbais. Ir choras, kad būtų galima giedoti ir prieš tv kameras..

Skautų veikla

SLAUGOS DIENA

Praeitą šeštadienį šv. Kristupo Ligoninės, Alto da Moóca, įvyko slaugos savaitės uždarymas, 15 val. laikė Mišias kapelionas kun. Stasys Šileika, giedojo jaunuolių būrelis iš Vila Formosa, o meninę programą išpildė „Rūtelės“ šokėjų ir dainininkų grupė iš Vila Zelinos, Bacevičių ir Pumpučių vadovybė.

Gražiai užsilaikęs bažnyčioje ir pavyzdingai priėjęs prie komunjijos, mūsų jaunimas sušoko keletą tautinių šokių, gitaroms palydinti padainavo lietuviškų dainų ir supažindino brazilų publiką su Lietuva bei jos papročiais. Ligoninės Administratorius jautriai padėjo artistams, išmokęs prie progos net keletą žodžių lietuviškai.

Šventė užsibaigė atestatų įteikimu 55 slaugėms ir tortais bei gėrimais.

FATIMOS MARIJOS DIENA

Katalikiškam pasauli gegužės 13-tąją buvo paminėta 60 metų sukaktis Marijos apsireiškimo Fatimoje. Săo Paule ėmėsi iniciatyvos TFP organizacija, kviesdama į minėjimą ypač prieš komunizmą kovojančias tautines ir tarptautines institucijas. Tam tikslui buvo parinkta N. S. do Paraiso bažnyčia, kur 19 val. prisipildė rinktinės publikos — įvairių grupių ir tautų atstovų.

Pamaldų pradžia buvo įnešta Fatimos Marijos keliaujanti statula; ir buvo laikomos rytų apeigomis Mišios, meldžiantis už komunizmo aukas ir prašant laisvės dabar komunizmo pavergtiems kraštams.

Lietuviams atstovavo — su vėliava ir keli, tautiniais rūbais — nemaža grupė: kpt. J. Čiuvinškas, Alg. Šliesoraitis, Alg. Saldys, dr. Vyt. Kiaušas, kun. Pr. Gavėnas, p. Albina Saldienė, Douglas Saldys,

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

PAKVIETIMAS

Kviečiame visus draugus, gimines ir pažįstamus dalyvauti šv. Mišiose mūsų sūnaus JONO RUDŽIO NETO, antrųjų metų mirties proga, gegužės 30 dieną, 19:30 val. Vila Zelinos bažnyčioje.

Anelė ir Antanas Rudžiai

Sandra Saldytė (kuri atstovavo ir BLJ Sąjungai), p. Selenė Silickienė, J. Silikas, C. Silickaitė.

BRAZILU ĮTAKA LIETUVIAMS

Prieš penkiasdešimt metų europietiška tauta, brazilų beveik nepažįstama, čia atvyko. Tai buvo Lietuvi.

Tauta su skirtingais papročiais ir labai skirtinga kalba.

Šiems žmonėms buvo labai sunku perimti skirtingus įpročius ir kalbą, pirmaisiais metais.

Čia atvykę, pirmiausia nuėjo dirbti žemės darbų, nes prie to buvo pripratus ir Lietuvoje. Tačiau greit jie pradėjo artėti prie miestų: susirado geresnius darbus ir lengvesnes gyvenimo sąlygas.

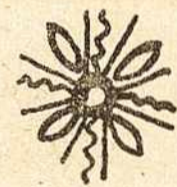
Tuomet ir prasidėjo susivienijimas su brazilais, ir šių įtaka į lietuvių pasireiškė pakeičiant mūsų tradicijas ir papročius, kaip pav. valgis ir jų šventės (karnavalas, ioninės), tradicijos ir kalba, jų galvosena.

Lengvai lietuviai perėjo į prekybą, pramonę ir kitas specializuotas profesijas (inžinerija, advokatūra ir t.t.).

Šiandien sunku atskirti lietuvių nuo brazilo. Skiriasi tik veido bruožais, svetimtautiškais vardais ir mažais skirtumais tarsenoj.

Dabar šie žmonės Brazilijoje padarė savo antra tėvyne ir dirba dėl jos gerbūvio; tuo pačiu parodydami brazilams savas tradicijas, kaip pav. šokiai ir dainos. Su šiais dalykais jie pasirodo kur tik galima ir kur tarptautinis folkloras būna pageidaujamas.

Jurgilas ir Mekšėnas

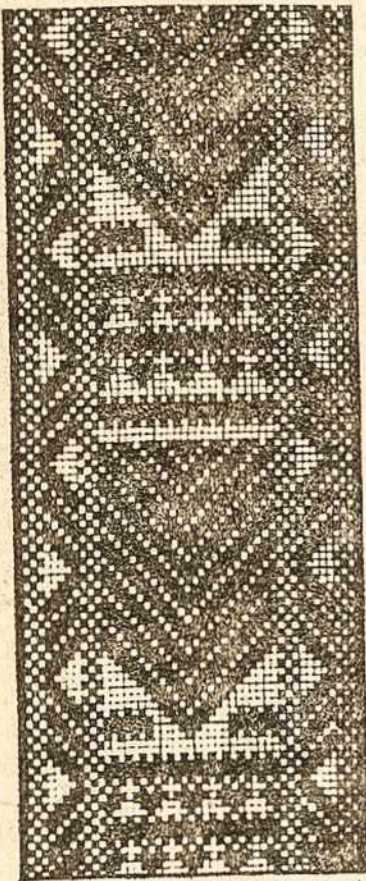
VEIKLOS KALENDORIUS

- V.21: skautai mini Romą Kalantą
- V.28: speciali skautų sueiga 17 val.: s. Reginos de Souza Spuras I komunija.
- V.29: įvairiaspalvė šventė šv. Kazimiero p-joj 16 val.
- VI.4: skautų tėvų susirinkimas Ramovėj 16.30 val.: Alaus vakaras Sąjungos- Aliança salėj 19 val.:
- VI.9: Pabaltiečių gedulo diena: Paminėjimas Ibirapueroje, Mausoleu dos Veteranos, 10 val.
- VI.10,11 ir 12: prof. A. Klimo paskaitos šv. Kazimiero p-jos salėj.
- VI.12: skautai dalyvauja liet. pamaldose Utingoje, Sta. Maria Goretti, 16,30 val.
- VI.18-19: numatyta skautų iškyla
- VI.26 lietuvių šventkelionė į Aparecida.
- VI.26: Petrinės-Paulinės-Joninės: 15 val. Mišios V. Zelinoje.
- VI.25: Literatūros būrelio sueiga.
- VII.17-24: numatyta skautų stovykla.

MŪSŲ ŽINIOS

PREL. PIJAUS RAGAŽINSKO 70 M. SUKAKTIES
MINĖJIMO IŠKILMĖS

SVEIKINIMAS

Prelatui Pijui Ragažinskiui
jo 70 metų sukakties proga

Didžiai Gerbiamas Prelate Pijau Ragažinske, gerbiamas Klebone kun. Šeškevičiaus, gerbiamos čia atstovaujamos organizacijos, gerbiamos ponios ir ponai.

Man tenka didelis malonumas ir garbė, kaip LRK B-nės choro pirmininkui, choro vardu pasveikinti Prel. Pijų jo 70 metų jubiliejaus proga.

Mes čia susirinkome pagerbti mums visiems taip brangų ir mylimą Prelatą Pijų, kuris didelę savo gyvenimo dalį praleido besidarbuodamas S. Paulo lietuvių tarpe, teikdamas dvasinį patarnavimą Vila Zelinės parapijoje ir taip pat lietuvišką patriotinį darbą visoje S. Paulo lietuvių kolonijoje, keldamas lietuvių vardą savo asmeniniu prestižu vietinių tarpe, kur jis savo maloni būdu įstengė susirasti daug draugų, kurie įvairiomis progomis buvo mums labai naudingi.

Jeigu sugrįžtum į praeitį, tai daug reikėtų prisiminti jo nuveiktų darbų, ir visuomet ne savo naudai, o lietuvių ir jų kolonijos labui. Iš daugelio paminėsim vieną faktą, t.y. laikraščio 'MŪSU LIETUVA' įkūrimą. Jis subūrė apie save idealistų būrelį, kurie su Prelato orientacija, tęsė darbą; o kai atėjo sunkūs laikai per karą ir daug svetimsalių laikraščių užsidarė, jis surado būdą mūsų laikraštį pasaugoti. Savo pažįstamų tarpe surado žmogų, kuris, nepažindamas mūsų kalbos, apsiėmė būti atsakinguoju redaktorium, pasitikėdamas vien tik Prelato žodžiu. Tai prof. José Ferreira Carrato, kurio maloni su visais lietuviams draugystė mums liko iki šių dienų.

Taip pat reiktų priminti ir šių namų statymo pradžią, kuri Prelatui buvo nelengva našta.

ĮSIGYKITE

208 puslapių ir 350 fotografijų leidinį
PENKIASDEŠIMTMETIS—CINQUENTENÁRIO

apie lietuvius Brazilijoje nuo 1867 iki 1976 metų Gaunama klebonijose, paštu ir pas platintojus.

Kaina 50 kruzeirų.

PENKIASDEŠIMTMETIS—CINQUENTENÁRIO

da imigração lituana no Brasil. Uma coletânea bilingue de artigos, resumos e 350 fotografias sobre os lituanos do Brasil de 1867 até hoje. Nas casas paroquiais da Vila Zelina e de S. Casimiro.

... A edição ultrapassa em muito as minhas expectativas.
As ilustrações realmente se apresentam numa fartura incomum

— Pe. Arthur Rabuske, SJ

Historiador, Universidade do Vale dos Sinos, RS

Daug kas iš mūsų prisimenam seselių pranciškiečių atvykimą dirbti į S. Paulo; jos buvo Prelato rūpesčiu atkviestos.

Kas neprisimena Sporto klubo São José, kuris buvo Prelato su choru įkurtas ir sekmadieniais po pietų visi sueidavom pasižiūrėti rungtynių, smagiai praleisdami laiką.

Aš tikiu, kad mažai yra žmonių, kuriems neteko vienokiu ar kitokiu būdu kreiptis į Prelatą, prašant kokio patarimo, ar dokumentų sutvarkymo; ir jis visuomet su mielu noru dėdavo visas pastangas visa tai išrūpinti, nors kartu tekdavo išleisti ir savo pinigą.

Prisiminkime Bendruomenės chorą kuris, jo įkurtas 1937 metais, šiemet švenčia 40 metų savo gyvavimo. Tai 40 metų kai Prelatas rūpinasi ir jaudinasi jo reikalais; ir džiaugiasi tiek bažnyčioje, tiek kituose parengimuose mūsų pasiektais laimėjimais. Mes tie pirmieji choristai galime paliudyti, kiek Prelatas yra įdėjęs pastangų, kad šis choras neišsisklaidytų. Jis mus ragindavo atidamas į repeticijas, kartu pabuvodamas su mumis, drąsindamas ir džiaugdamosis mūsų laimėjimais. Daug kartų savo lėšomis prisidėdavo prie mūsų kelionių, kad tik galėtume dalyvauti parengimuose, kad tik viskas išeitų, kaip jis sakydavo, sulig plano.

Jūs visi jaučiate, kaip šis choras yra reikalingas. Dar šiais metais, per Velykas, lietuviai susirinkę iš viso S. Paulo per Prisikėlimo pamaldas gėrėjosi choro giesmėmis. Suėjus į salę pasisveikinti, man giliai liko mintyje kun. Šeškevičiaus mums pasakyti žodžiai: Tol suvažiuos daug žmonių per šventes, kol gyvuos choras. Taigi, dar gyvuojame ir dar skamba mūsų giesmės ir dainos, kiek leidžia galimybės. Už visa tai, ir už daug kitų dalykų, kuriuos būtų sunku visus čia paminėti, LRK B-nės choras surengė Jums, Prelate šį viešą pagerbimą, norėdami įrodyti, kiek mes Prelatą mylime ir kiek mes Jums esame dėkingi.

Dėkojame visom organizacijom tiek parapiinėm, kiek pasaulinėm, kurios parėmė mūsų idėją, dalyvaudamos oficialiai šios dienos iškilmėse.

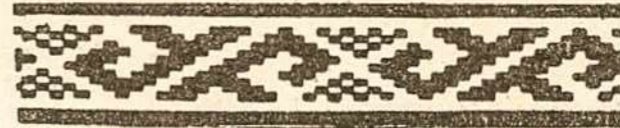
Mūsų didelis ačiū visai publikai, kuri tokiu gausiu dalyvavimu parėmė choro pastangas ir pagerbė Prelatą Pijų Ragažinską.

Labai ačiū visoms šeiminiškėms, atėjusioms mums į talką ir broliukams, ir visiems kitiems, kurie prisidėjo. Visiems Jums Bendruomenės choro vardu didelis lietuviškas ačiū.

Gerbiamas Prelate, Bendruomenės choras įteikia Jums šią lentelę, kaip simbolį mūsų dėkingumo ir draugiškumo.

Jonas Bagdžius, LKB-nės choro pirmininkas

São Paulo, 1977.5.15

MOTINŲ PAGERBIMO PIETŪS SĄJUNGOJ

Praeitą sekmadienį gegužės m. 22 dieną, buvo lietuviams motinoms pagerbti pietūs, suruošti Lietuvių Sąjungos- Alianča. Juose dalyvavo gausus būrys tautiečių.

Motinas sveikino Sąjungos pirmininkas J. Antanaitis, rašytoja Halina Mošinskienė, braziliskai Sąjungos vicepirmininkas Žvingila, joms dainų padainavo Kaz. Ambrozevičius, Godliauskas, o po rožę įteikė Srta. Žvingilaitė.

Visi gardžiai valgė, linksminosi, kiti šoko.

*Amžiais pavergta kelias tėvynė;
Jos atgimimą jaučia dvasia.*

*Ginkim, ką mūsų protėviai gynė. —
Žadinkim brolius meile drąsia.*

Maironis

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBRINHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Ind. Edmundo Tolstói

L. L. A. BARRAGÃO

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0577 - (Res. 274-1885)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

SOLIDARUMO VAJUS

Ruošiantis metiniam liūdny birželių įvykių minėjimui BLB-nė skelbia lietuviško **SOLIDARUMO VAJŲ** mūsų bendruomenės seneliams, ligoniams, beturčiams sušelpiti.

RENKAMA:

- rūbai, avalynė...
- maisto produktai, kaip ryžiai, pupelės, alyva, cukrus, miltai, pieno dėžutės, įvairios konservos...
- piniginė auka.

SURINKIMO PUNKTAI: lietuvių parapijų klebonijos (ir per liet. pamaldas bairuose)

TERMINAS: galima įteikti bet kada, iki birželio (junho) 12 dienos.

Surinkti ir supakuoti dalykai bus įteikti tokios paramos reikalingiems tautiečiams kaip simbolis susijungimo su mūsų vargstančiais broliais – sesėm Tėvynėje ir lietuvių tautos kankiniais.

PIRMASIS SENELIŲ SODYBOS REIKALAS

Svečiai, susirinkę į L.K.B. Choro suruoštas vaišes Prel. Pijui Ražinskui, jo septyniasdešimties metų Jubilėjaus proga pagerbti, nuoširdžiai priėmė kunigo J. Šeškevičiaus pasiūlymą Atibajoje pastatyti prel. Pijui Ražinskui pagerbti ir šiam Jubilėjui atžymėti pirmąjį senelių namuką ir šiam reikalui suaukojo cr\$.37.750,00 (trisdešimt septynis tūkstančius, septynis šimtus ir penkiasdešimt kruzeirų).

Aukojo Antanas Stonis 5.000,00, J. Grigas 1.000,00, Jonas Valavičius 4.000,00, Vincas Viktoras Banys 1.000,00. Viena neįskaitoma pavardė 1.000,00, Jurgis Garška 1.000,00, Juozas Armandas Tatarūnas 1.000,00, Tomas Katafai 200,00, Aleksandras Bumbelis 1.000,00, Elena Pavilonienė 1.000,00, Alfonsas Pupelis 2.000,00, Jonas Šermukšnis 1.000,00, Petras Žalkauskas 200,00, Marite ir Česlovas Jakiūnai, Jonas Jodelis 1.000,00, Jonas Brat-

kauskis 1.000,00, Petras Sinkevičius (Filho) 2.000,00, Kostas Merkys 500,00, Henrikas Valavičius, Jonas Silickas 300,00, Lionginas Baltrūnas 1.000,00, Julius Smalskus 500,00, J. Sinkevičius 500,00, Alfonsas Misevičius 300,00, Vincas Mazurkevičius 100,00, João Barsevičius 100,00, José Ap. Galvão 100,00, Julgo Gogilmf 500,00, Valter Danutė Zauka Grunal, Vladas Jurgutis 2.000,00, P. Šimonis 2.000,00, Rafael Pineda Marcos 1.000,00, Viena neįskaitoma pavardė 200,00, Jonas Bagdžius 500,00, Juozas Vaikšnoras ir šeima 500,00, Viktoras Tatarūnas 1.000,00, Rikardas Braslauskas 500,00, Maria Alaburda Katsas, Monika Barauskas 100,00, Anelė Baužienė 100,00, Jonas Tatarūnas 500,00, Viena neįskaitoma pavardė 50,00, Monica ir Norbertas Stasilionis 500,00.

Visiems prisidėjusiems, nuoširdus lietuviškas ačiū.

SODYBOS REIKALAI

Sodybos kaimynas laikinai paskolino namą sargui gyventi. Kun. J. Šeškevičius 16 gegužės buvo nuvykęs tartis su sargu, kad netrukus pradėtų darbą. Kartu buvo nuvykęs Antonia ir Juozas Bendžiai, kurie turi įsigiję stovykloje sklypą, bet iki šiol nebuvo jo matę. Ir jiems, kaip ir visiems kitiems pasirodė, kad sodybos vieta labai graži.

RAUDONASIS KRYŽIUS IEŠKO

Yra giminių ieškomi per Brazilijos Raudonąjį kryžių, tarp kitų, šie asmenys: Jonas Zakarevi-

čius ir Kazys Urkevičius (ar Urkiavičius).

Kas žinotų yra prašomas pranešti Cruz Vermelha Brasileira, Av. Moreira Guimarães 699, Indianopolis, São Paulo. Arba telefonu: 240.3174 ir 240.4311.

LITERATŪROS BŪRELIS

Mėnesinis Literatūros būrelio pobūvis gegužės mėnesį bus ne paskutinį šeštadienį, o 29, sekmadienį, 16 val., šv. Kazimiero p-jos salėj, surištas su kukliu ML-vos 1500-tojo numerio minėjimu.

GEGUŽES 29 - TOJI

Gegužės 29, per Sekmines, šv. Kazimiero p-joj numatyta įvairi programa: Sekminių Mišios – MŪSŲ LIETUVOS 1500 numerio priminimas – naujo ats. redaktoriaus pristatymas ir kt. Literatūros būrelis prisidės prie programos su visa savo galia. Dalyvaus ir buv. Aušros choras bei jaunimas. Pobūvis baigsis su suneštinėm vaišėm. – PRA-DŽIA – 16 val.

ŠV. MIŠIOS CASA VERDE

Birželio (junho) 5 d., 17,15 val. Casa Verdėje bus Mišios už a.a. JUOŽĄ ir SERAPINĄ MATELIONIUS, ANDRIŲ STANKŪNĄ, JONĄ DIMŠĄ, DOMINIKĄ LAUCIŲ, ANTANĄ ŠARKANĄ, ANTANĄ RALICKĄ, STASĮ ŽŪTAUTĄ ir kitus broliukus. Maloniai kviečia jose dalyvauti gimines, šv. Juozapo Vyryų Brolijos narius ir pažįstamus tautiečius.

Jonas Stankūnas
Jurgis Matelionis ir
Motiejus Sejūnas

Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

Telegrama

Vyras, būdamas komandiruotėje, veltui bando paskambinti namo žmonai. Telefonas visą dieną užimtas. Netekęs kantrybės pasiuntė telegramą: "Padėk ragelį".

Kas aukoja lietuviškai spaudai, remia gyvybines lietuviškos pastangas.

SEMANARIO NOSSA LITUANIA
Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Diretor responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Strapsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti strapsniai nebūtinai išreikš redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.